

Atılan hocalarımız başları dik bir biçimde geri dönecek

16.07.2017

Nurzen Amuran: Sizinle Ankara Üniversitesi Rektörü iken en çok karşılaştığımız yerler Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'yla ortaklaşa düzenlediğiniz "19 Mayıs Gençlik Konserleri"ydi. Gençlerin coşkusu hâlâ kulaklarımdadır. Ne yazık ki en son Mümtaz İdil'in son yolculuğunda birlikte olduk. Mümtaz İdil'i anarak başlayalım söyleşiye. Dost'unuzdu değil mi?

Cemal Taluğ: Evet, Mümtaz İdil'i bir kez daha saygı ve özlemle anıyorum. Mümtaz, yüksek insani değerlere sahipti. Hem ölçülü, sessiz ve yalın bir insan, hem de gerçek bir entelektüel. Aynı zamanda gözü kara, yiğit bir yurtsever. Onu hep tanıdığım en özel insanlardan birisi, bir aydınlanma bilgisi olarak anacağım.

Aslında, Mümtaz'la tanışıklığım çok eski değil. Odatv davası sırasında Ankara Üniversitesi İbni Sina Hastanesi'nde ağır bir hastalık nedeniyle tedavi altındaydı. Bu değerli hastamızla ilgilenmeye ve zaman zaman ziyaret etmeye çalıştım. Daha sonraki dönemde ise Aşağı Ayrancı'da adeta onunla özdeşleşen "Çarşı" isimli mekânda birkaç kez buluşup dertleştik. Zaman zaman yaşadıklarımızı, görüşlerimizi ve umutlarımızı paylaştığımız telefon görüşmeleri yaptık. Mümtaz'ın aramızdan ayrılması, kişisel olarak benim için ve kuşkusuz ülkemiz için gerçekten çok büyük bir kayıptır.

TÜRKİYE'NİN ŞANSI VE UMUDU MUSTAFA KEMAL'DİR

Mümtaz İdil sizin için Odatv'de bir yazı kaleme almış. Güzel saptamaları vardı: Burhan Kuzu'nun, Mülkiye'de uğradığı yumurta saldırısından sonraki, sizi istifaya davet eden tutumunu eleştiriyor ve sizin için şu tanımlamaları yapıyordu:

- "Gençliği devrimci mücadele içinde geçmiş bir bilim adamı" – "Bizim solduğumuz "devrimci, ilerici, Atatürkçü" havayı solumuş"

- "Daha ne yapabilirim sorusunun peşinde koşan bir bilim adamı"

Bu günleri yaşayınca, devrimciliğin Atatürkçülüğün tek çıkar yol olduğunu görüyor değil mi?

Mümtaz İdil andığınız yazısında beni çok onurlandırmıştı. Atatürk ilke ve devrimlerinin, Cumhuriyetin değerlerinin korunmasına ve toplumda yaygınlaşmasına kendi koşullarım ve kapasitem içerisinde katkıda bulunmaya çalıştım. Sizin ilk sorunuzda değindiğiniz 19 Mayıs Konserleri de Ulusal Bayramlarımızın daha coşkulu ve daha anlamlı kutlanması için hayata geçirilen etkinliklerdi. Bu anlamda dönemin Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası yönetimine, başta sevgili Rengim Gökmen olmak üzere tüm sanatçılara şükranlarımı bir kez daha sunmak isterim.

Ben 1980'li yılların son yarısında Pakistan'da yaklaşık dört sene bir uluslararası tarımsal araştırma kuruluşunun projesinde çalıştım. Daha sonraki yıllarda yakın coğrafyamızdaki ülkelerin birçoğunda bilimsel toplantılara katıldım, konferanslar verdim, resmi ziyaretlerde bulundum. Mustafa Kemal'in kurduğu Cumhuriyetin ve gerçekleştirdiği toplumsal dönüşümün büyüklüğünü bu süreçte yaşayarak özümsemim. Bu toplumlarda insanlar tek tek ele alındığında gerçekten tertemizler. Ama aklın ve bilimin yol göstericiliği olmadan adalet, eşitlikçi kalkınma ve özgürlük yeşermiyor. Türkiye'nin şansı ve umudu Mustafa Kemal'dir.

ADALET YÜRÜYÜŞÜNÜN EVRENSEL BOYUTU DÜNYA MEDYASININ GÖSTERDİĞİ İLGİYLE ORTADADIR

Bir söyleşide “Ben 68 kuşağındayım ... Biz toplumsal olaylara daha duyarlı bir kuşaktık.” demiştiniz. Dünyada yankı bulan Kılıçdaroğlu'nun başlattığı Adalet Yürüyüşü de Türkiye'nin evrensel değerlere bağlılığının ve ilerleyişinin bir göstergesidir. Öncüler 68 kuşağı. Batıya olan bu yürüyüş çağdaşlığın bir kararlılığı değil mi?

Ben sol eğilimli bir ailenin çocuğu değilim. Ancak daha üniversite birinci sınıfta, sosyal demokrat öğrencilerin adayı olarak, okuduğum fakültenin “Talebe Cemiyeti Yönetim Kuruluna” seçildim. 1967-68 döneminde ise Talebe Cemiyeti Başkanlığı yaptım. Bu anlamda toplumsal duyarlılığı gerçekten yüksek olan 68 kuşağının aktif bir üyesiyim. Dünyaya bakışında ve yaşam anlayışında bir 68'li olmanın derin izleri bulunduğunu biliyorum.

Kılıçdaroğlu'nun başlattığı, inançla sürdürüp, başarıyla tamamladığı “adalet yürüyüşü” her açıdan saygı duyduğum ve umutlarımızı tazeleyen bir etkinlik oldu. Çok haklı ve toplumda karşılığı olan bir talebe dayalı olan bu eylem barışçıl ve birleştirici yönüyle de büyük yankı buldu. Adalet yürüyüşünün evrensel boyutu, dünya medyasının gösterdiği ilgiyle ortadadır. Bu yürüyüşün gerçekten bir başlangıç olarak kabul edilmesi ve aynı anlayış ve ruhla bir çok etkinliğin hayata geçirilebilmesi halinde çok yönlü toplumsal kazanımlara yol açması kimseyi şaşırtmamalıdır.

Gençliğe dönelim. Hep dile getirirsiniz: “Öğrenci, gerektiğinde fikrini otoriteye karşı da uygarca ifade etmek için bir şeyler yapıyorsa ben bunun yanındayım. Düşüncelerin cesaretle ve uygarca ifade edilmediği bir üniversite, üniversite olamaz.”

Geçenlerde çeşitli üniversitelerde diploma törenlerinde gençlerimiz rektörlerine arkalarını dönerek yöneticilerini protesto ettiler. Gençlerin tepkisine nasıl baktınız?

Aslında ben üniversitelerde özgür ve eleştirel düşüncenin yeşereceği bir iklimin sağlanmasını ve güçlendirilmesini rektörlerin öncelikli görevleri arasında görürüm. Üniversite öğrenci için yalnız meslek öğrendiği kurum değil, toplumsal ve çevresel duyarlılığını geliştirdiği ve “iyi yurttaş” olma yolunda temel donanımları elde ettiği bir kurum olmalıdır.

Sözünü ettiğiniz protestoları, yaşadıkları üniversitelerin kurum kültürlerinin bir parçası olarak görüyor ve sayın rektörlerin de herhangi bir yaptırımla karşılık vermeyi akıllarından bile geçirmediğini düşünüyorum. Aslında yapılan protestoların, yöneldiği kişiyi hedef almaktan ziyade, üniversite özerkliğine yapılan müdahaleye karşı olduğunu eminim onlar da biliyorlar.

Bir Akademisyen olarak 15 Temmuz'dan sonra atılan bilim adamlarının tümü FETÖ'cü değildi. Mülkiye'de bir protesto gösterisi yapılmıştı. Akademisyenler kübbelerini bıraktılar. Güvenlik güçlerinden sert tepkiler görünce bilim dünyamız sesini yükseltti. Siz de tepki gösterenlerden biriydiniz. Terörle örgütsel bağı olmayan ama muhalif olarak tanımlanan gerçek bilim adamlarının bilim dünyasından koparılması neleri getirir beraberinde?

Mülkiye'den atılan arkadaşlarımızın hiçbirisinin FETÖ ile ilişkisi olmadığını herkes biliyor. Bu atılma olayının Cumhuriyetin kurduğu ilk üniversitede ve eleştirel düşüncenin kalesi Mülkiye'de yaşanması üzüntümüzü artırmaktadır.

Muhalif olarak tanımlanan bilim insanlarının bu şekilde sorgusuz ve savunmasız biçimde üniversitelerinden atılmaları topluma karşı yapılan büyük bir haksızlıktır. Onlar; yaşadıkları bu hukuksuz ve acı veren uygulamaya karşın, bir yandan yaşamda ayakta kalmaya çalışırken, diğer yandan yazarak, çizerek, konferanslar vererek bilgilerini paylaşmaya gayret ediyorlar. 12 Eylül'ün 1402'lik ünlü hocaları gibi kısa sürede yeniden ve başları dik, alınları açık olarak üniversiteye döneceklerine inanıyorum. Ancak üniversitelerimizin, bu haksız uygulamalar sırasında gösterdikleri tepkisizlik nedeniyle, aynı derecede başları dik ve alınları açık olamayacak, ne yazık ki.

İNSAN BEYNİNİN GELİŞİMİ ANCAK BİLİMSEL LAİK VE KALİTELİ EĞİTİMLE OLANAKLIDIR

Bir devletin sorumluluğu sizin deyişinizle “Üniversitede özgür düşünce, özgür ifadenin yeşerdiği koşulları korumak ve

yaratmaktadır.” Ancak bugün orta öğretimde de eğitim anlayışı değişiyor. Akli bilgilerin değil, dinsel nakli bilgilerin ağır bastığı bir sistem getirilmek isteniliyor. Bir bilim adamı olarak bir gün “evrim teorisi”nin ders kitaplarından çıkarılacağını hiç düşünmüş müydünüz? Bir eğitimci olarak eğitim politikası nereye gidiyor?

Eğitim açısından dünyadaki yerimizin yüz kızartıcı olduğu PISA sonuçları ile ortadadır. Son dönemde ülkemizde siyasi iktidar ve bu iktidarın eğitime genel bakışı hiç değişmemekle birlikte, eğitim sistemimizde sürekli bir yaz-boz hali yaşanmaktadır. Yaşamla bütünleşik, öğrenmenin değerini özümseten, takım çalışmasını ve yaratıcılığı destekleyen, özgürleştirici bir eğitim sisteminden giderek uzaklaşmaktayız.

Doğruyu söylemek gerekirse kimi iyi niyetli çabalara karşın Köy Enstitülerinden bu yana eğitim alanında özgün ve değer yaratan bir model hayata geçirememiş bulunuyoruz. Ne yazık ki, Türkiye’deki siyasi partiler bugün de, üzerinde derinlemesine çalışılmış, geniş ölçüde tartışılmış, onaylanmış ve toplumla paylaşılmış kapsamlı ve heyecan verici bir eğitim programına sahip değiller.

Çağımızda bir ülkenin en değerli kaynağı insan gücüdür. İnsan beyninin gelişimi ise ancak bilimsel, laik ve kaliteli eğitim ile olanaklıdır. Bu anlamda evrim teorisinin eğitim programından çıkarılması çok yanlıştır, ancak beklenmedik bir gelişme değildir.

Evrım teorisi dünyanın her yerinde, bildiğim kadarıyla Suudi Arabistan hariç, eğitim süreçlerinde yer almaktadır. Evrimin, bir inanç sorunu haline getirilip üzerinin örtülmesi doğru değildir. Evrim teorisi canlıların ortak kökeniyle ilgilidir. Darwin’in ortaya koyduğu bu kuram, aradan geçen 150 yıl içinde çeşitli bilim alanlarından gelen katkılarla güçlenmiştir. Evrim teorisine gözünü kapatanlar, yalnız bilimsel bir olguyu göz ardı etmekle kalmamakta, insanı doğanın hâkimi gören ve onun doğa üzerindeki her türlü müdahalesini olumlayan bir doğa anlayışına da sahip olmaktadır. Laik ve bilimsel bir eğitimin ise yaşam odaklı bir doğa anlayışının yerleşmesinde büyük rolü vardır.

Bu gelişmelerden sonra aklıma geldi. Siz zamanında "Çocuk Üniversitesi" projesini hayata geçirmiştiniz. Çocuk üniversitelerinin, "çocuğu bilim kültürüyle, bilimsel düşünceyle mümkün olan en erken yaşta tanıştırmayı" hedeflediğini vurgulamıştınız. Bugün o çalışmalar ne durumda?

Çocuk Üniversitesi “yaşamla daha çok buluşan, toplumla daha fazla kaynaşan üniversite” anlayışımızın bir ürünüydü. Aslında Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı olarak görev yaptığım sırada, 2007 yılında ilkokul 4. sınıf öğrencilerine yönelik olarak açtığımız “Toprak Bilim Okulu” bu konuda öncü oldu. Çocuk Üniversitesi’nde okullarımızın (programlarımızın) sayısı 13’e ulaştı. Bunlar felsefeden suya, insan haklarından gökyüzüne kadar çeşitlilik göstermekteydi. Ankara Üniversitesi Türkiye’nin ilk Çocuk Üniversitesi’ni kurmanın yanında Avrupa Çocuk Üniversiteleri Ağı’nın (European Children Universities Network - EUCU.Net) kurucu üyeleri arasında yer aldı.

Çocukların erken yaşta bilim kültürüyle buluşmaları kuşkusuz çok önemlidir. Üniversitelerin bu alandaki katkıları, modeller yaratmak ve örnek olmak açılarından değerlidir. Bu doğrultudaki sosyal sorumluluk projeleri ve diğer girişimler de yararlıdır. Ancak esas olan çocukların bilimsel düşünmeye, araştırmaya yönlendirilmesinin ve onlara temel yaşam becerilerinin kazandırılmasının “Milli Eğitim Sistemi” içinde öncelik almasıdır.

ÜNİVERSİTELERDE ÖZERKLİĞİN VE ÖZGÜRLÜĞÜN OLMADIĞI YERDE BİLİMSEL GELİŞME OLMAZ

Son çıkan torba yasalarla YÖK’e olağanüstü yetkiler tanındı. Üniversiteler YÖK “evet” derse alacakları kararları uygulayabilecekler. “YÖK, mevcut yapısıyla, şartlarıyla hiçbir kalite sağlayamaz.” diyen Beşir Atalay’ın bile isyan ettiği bir yapı oluştu. Siz “Üniversite, öğretenin öğrettiğini, öğrenenin öğrendiğini sorguladığı bir yerdir.” felsefesini benimseyen bir bilim adamı olarak, nasıl bir üniversite anlayışı yerleştirilmek isteniyor?

Biliyorsunuz 12 Mart 1971 askeri darbesinden sonra üniversitelere büyük bir baskı uygulandı. Birçok öğretim üyesi tutuklandı ve hapishanelere atıldı. Ancak, belli bir süre sonra bu müdahaleler ortadan kalktı. 12 Eylül Cuntası ise

üniversitelere kısa süreli müdahaleler yerine, kalıcı bir kontrol olanağına sahip olunmasını tercih etti ve Yükseköğretim Kurulu (YÖK) ortaya çıktı. Daha sonraki yıllarda birçok hükümet ve YÖK başkanlarının kendileri de YÖK'ün yetkilerinin aşırılığından söz ettiler ve YÖK sistemini üniversite özerkliği ve bilimsel özgürlük doğrultusunda sınırlı ölçekte de olsa dönüştürme gereğini dile getirdiler, hatta bazı tasarı taslakları hazırlandı ve tartışıldı.

YÖK konusunda en radikal söyleme ilk AKP hükümetleri sahipti. Bugün gelinen noktada ise eski söylemlerinin tam tersine bir uygulama var. Üniversitelerin "bağımlı" hale getirilmesi, kuşkusuz tarihte çok sık yaşanmıştır ve bunun nedeni siyasi iktidarların ve güç odaklarının bu bağımlılığı kendi çıkarlarına uygun görmelerine dayalıdır. Oysa bilinmelidir ki, üniversitelerde özerkliğin ve özgürlüğün olmadığı yerde bilimsel gelişme olmaz. Bunun ötesinde, YÖK'ün sık tekrarladığı "uluslararasılaşma" hedefleri ise içi boş hayallere dönüşür.

Bir örnek vermek istiyorum: Doçentlik unvanı verme yetkisinin doktora denkliği ve doçentlik konusunun bağımsız bir kurum olan Üniversiteler Arası Kurul'dan (ÜAK) alınarak YÖK'e devredilmesi, kimlerin doçent olacağına YÖK'ün karar vermesi, öğretim elemanlarının yurtdışı görevlendirmelerinde YÖK ve Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nın görüşünün alınarak belirleyeceği öncelikli alanlarda araştırma yapılması, bilim özgürlüğünün sona erdirilmesi anlamına gelmez mi?

Bu değerlendirmeyi sağlıklı yapabilmek için bir gerçeği görmemiz lazım. Üniversiteler Arası Kurul (ÜAK), bir süredir varlık nedenine aykırı bir nitelik almaya ve büyük ölçüde YÖK'ün şekillendirdiği ve yönlendirdiği bir organ haline gelmeye başlamıştır. Rektör seçimlerinin kaldırılması da, kamu üniversitelerinin maalesef YÖK döneminde hep erozyona uğramış olan "kendi tercihlerini ortaya koyabilme" olanağını artık tamamen yok etmiştir. Böyle bir ortamda belli bir yetkinin kullanımı açısından ÜAK ile YÖK arasında ciddi bir farklılığın olduğunu düşünemiyorum.

Ülkemizdeki yükseköğretim sisteminde ortaya çıkan asıl sorun, üniversitelerin kendilerine ait olması gereken; kendi tarihlerini, kültürlerini, üstünlüklerini ve fırsatlarını değerlendirerek kendi rotalarını çizebilmeleri olanağından yoksun bırakılmış olmalarıdır. Bu yoksunluk yükseköğretim sistemimizin çeşitlenmesini ve zenginleşmesini engellemektedir. Türkiye'de üniversiteler ne yazık ki, tek tipleştirilmenin ve tek paket içine sıkıştırılmanın kaçınılmaz sonucu olan vasatlıkta buluşmaya doğru yol almaktadırlar.

Bilimsel özgürlüğün kısıtlanmadığı ve siyasal iktidarların uygun maddi destekleri sunmak dışında üniversitenin kurumsal özerkliğine müdahale etmediği, cemaatçi yapılanmaların oluşmasına izin verilmeyen bir toplum olabilmemiz için bizde eksik olan nedir?

Kanımcıca öncelikle yükseköğretim sisteminin çağdaşlaştırılması, üniversitelerin kendi evrensel değerlerine sahip çıkması ve toplumla ilişkilerini yeniden gözden geçirmesi lazım. Benim öğrencilik yıllarımda Anadolu'da bırakın öğretim üyelerinin, üniversite öğrencisinin bile toplum gözünde itibarı yüksekti. Üniversitenin aynı itibar noktasına çekilmesinde akademisyenliği bir yaşam biçimi olmanın dışına sürükleyen eğilimlerden kaçınmanın ve üniversitelerin kendilerini doğru bir biçimde yenilemelerinin önem taşıdığını düşünüyorum.

Kuşkusuz bu olguya toplum açısından da bakmak gerekir. Güzel ülkemizde toplumun farklı düşüncelere tahammülsüzlük, ötekileştirme ve uzlaşmazlık gibi tutumlara hızla kaymasının kökeninde akla ve eleştirel düşünceye olan güvenin ve saygının bir türlü yerleştirilememiş olması yatmaktadır. Bu eksiklik, aileden başlayarak yaşamın tüm aşamalarında eğitimle ortadan kalkar ve başka bir yolu da yoktur. Bunun dışındaki tüm önlemler eğitimle elde edilen tutumun gerçek yaşamda karşılığını bulması ve pekiştirilmesi için gösterilen çabalardır.

GÜNÜMÜZDE TARIM GİDEREK ENDÜSTRİLEŞME VE KÜRESELLEŞME DOĞRULTUSUNDA

Sizin çalıştığınız üniversite Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'ydi. Bugün ne yediğimizi, yediklerimizin ne denli sağlıklı olduğunu bilemiyoruz. Askerlerimiz zehirleniyor, sudan mı, aldıkları gıdalardan mı zehirlendikleri bilinmiyor.

Türkiye tahıl ambarı olmaktan çıktı, orijinini bilmeden yediklerimizle bile dışa bağımlıyız. Gıda güvenliği önemli. Ne yapılmalı?

Gıda güvenliği gerçekten çok önemli. Güvenli gıda önce birincil üretimden yani tarımdan başlıyor. Önce şunu kabul etmeliyiz; tarım herhangi bir ekonomik uğraştan çok daha farklı bir anlam ve değere sahiptir. Günümüzde tarım giderek endüstrileşme ve küreselleşme doğrultusunda değişmektedir. Bu süreçte tarımın yerelliği ve mevsimselliği erozyona uğramakta, birim alandan “daha çok, daha hızlı ve daha standart” ürün alabilmek için çok daha fazla kimyasal kullanılmakta; patentlenmiş tohumlar, GDO’lar, hormonlar, büyüme düzenleyicileri, içeriği tam bilinmeyen hayvan yemleri, antibiyotikler ve benzerleri bitkisel ve hayvansal yetiştirme süreçlerinde daha çok yer almaktadır.

Gıda güvenliği sorunun en az bu kadar önemli bir boyutu da genel adıyla “gıda hileleri” olmaktadır. Birincil üretimde elde edilen gıda ürünlerini büyük bir kısmı belli işlem ve proseslerden geçerek tüketicinin önüne gelmektedir. Zeytinden zeytinyağı elde edilir, süt peynire dönüştürülür. Öte yandan, son yıllarda hazır gıdalar ve çok işlenmiş gıdalar tüketimin önemli bir kısmını oluşturmaktadır. İşte bu süreçte maliyeti azaltmak, raf ömrünü uzatmak v.b. nedenlerle sonuçta sağlığımızı tehdit eden birçok uygulamaya tanık olunmaktadır. Bazı taklit ve tağşişlerde akıl almaz işlemlere tanık olunmaktadır. Aslında gıda hileleri tarihsel olarak Babil’de Hamurabi yasalarında (MÖ 1760) bile yer alan, bugün dünyanın en uygar ülkelerinde de rastlanan bir olgudur.

Gıda hilesi, gıdanın ekonomik çıkar için kasıtlı ve illegal bir uygulamaya maruz kalması ve yanlış etiketlenmesidir. Gıda ürünlerinin uygun olmayan biçimde ambalajlanması, depolanması, taşınması da gıda güvenliğinin üzerinde durulması gerekli boyutlarından birisidir. İhmaller ve üreticinin bilinçsizliği de gıda güvenliğini olumsuz etkiler. Tüketicilerin yeterli bilgilendirilmesi ne denli önemliyse, yaşadığımız “bilgi kirliliği” de en az o derece önemli ve mutlaka aşmamız gereken bir sorundur.

Ülkemiz tarım ve gıda alanındaki yasalar ve alınan idari kararlar yalnız ekonomik kaygılarla ve siyasal beklentilere yönelik olarak değil, etik açısından da değerlendirilmelidir. Gıda güvenliğinin sağlanmasında; nitelikli standartlar, ciddi ve sık denetim, gelişmiş analiz teknikleri ve caydırıcı ceza yanında etik değerlerin toplumda yaygınlaşması büyük önem taşır.

Geçtiğimiz yıl bir toplantıda, “Tarım ve gıda dünyanın en büyük sektörü. Tarım ve gıda etiği alanında Türkiye’de tek bir akademik birim, sivil toplum kuruluşu bile yok.” demiştiniz. Bu alanda etik değerlerin ortaya çıkarılması, tartışılması, bunların insanlara duyurulması da çok önemli. Ne yapılmalı?

Bu sözlerimden sonra geçen yaklaşık bir yıl içinde, ülkemizde tarım ve gıda etiği alanında güzel gelişmeler oldu. Öncelikle konuya ilgi duyan ve tarım ve gıdanın dünyamızın geleceğini belirlemedeki yaşamsal rolünü kavrayan bir grup duyarlı insanın çabasıyla ülkemizin ilk sivil toplum kuruluşu olan Tarım ve Gıda Etiği Derneği, kısa adıyla TARGET’i kurduk. Ardından tarım ve gıda etiği alanında dünyanın önde gelen akademisyen ve kanaat önderlerinin de katıldığı, oldukça verimli geçen bir Kongreyi, Ankara’da düzenledik. Çok sayıda bilimsel çalışmanın yer aldığı bu toplantının bildirilerini, bir kaynak oluşturması amacıyla yayınladık. Yine tarım ve gıda etiği alanında çok sayıda eğitim toplantısı düzenledik ve gördük ki bu konuda giderek daha çok sayıda bu türden çalışma yapılacak. Yürüttüğümüz eğitim çalışmalarının bir ürünü olan ve bir başlangıç basamağı sağlayan ilk Tarım ve Gıda Etiği El Kitabını da yayınladık. Bir başka önemli katkı da yaklaşık 900 gıda ve ziraat mühendisi ile veteriner hekimin katılımıyla gerçekleştirdiğimiz ve bu profesyonellerin tarım ve gıda etiği alanındaki değerlerini ortaya koyan bir araştırmanın raporunu kamuoyu ile paylaşmamız oldu.

Ancak daha gidilecek çok yol var. Şu anda tarım ve gıda sistemi içindeki farklı yapıların, kendi değersel profillerini ortaya koymaları ve etik ilkelerini belirleyerek toplumla paylaşmaları için yaptıkları projeleri desteklemeye çalışıyoruz. Çocuklarla ve gençlerle yapmak istediğimiz etkinlikler için hazırlıklarımızı tamamlamaya çalışırken, kaynak arayışımızı da sürdürüyoruz.

KÜLTÜR VE SANATA HER ANLAMDA YATIRIM YAPMAK KUŞKUSUZ ÖNCELİKLİ KAMU GÖREVIDİR

Biraz da sanattan söz edelim. Rektörlüğünüz döneminde sanat eğitimine katkılarınız biliniyor. Kültür ve sanatın ülke kalkınmasındaki öncü rolü nedir, eğitim kurumlarına düşen sorumluluk ne olmalıdır?

Bildiğiniz gibi Cumhuriyet'in erken yıllarında büyük bir kültür ve sanat atılımı gerçekleştirilmiştir. Başkent Ankara'da kurulan ilk eğitim kurumu, Musiki Muallim Mektebi (1924) olmuştur. "Türkiye Cumhuriyetinin temeli kültürdür" sözü Mustafa Kemal'e aittir. Ne yazık ki, 1950'lerden sonra bu alandaki heyecan giderek sönse de, erken yıllarda atılan temeller Türkiye'yi en azından kendi coğrafyasında önemli bir konuma taşımıştır.

Bu noktada Ankara Üniversitesi'nin öncü fakültelerinden olan ve adı Atatürk tarafından konulan Dil ve Tarih - Coğrafya Fakültesine kısaca da olsa değinmek gerekir. Ulus devleti kültürel temellerini ortaya koymak ve bu alanda araştırma ve eğitim yapmak için kurulan bu fakültenin ilk yıllarında değerli yabancı öğretim üyelerinden de yararlanılmıştır.

Cumhuriyetin ilk yıllarında Ulusal kültür, evrensel ilişkileriyle ve evrensel standartlarda ele alınmıştır. Cumhuriyetin erken yılları kimilerinin öne sürdüğü gibi salt evrensel kültür ve sanatı toplumla tanıştırmakla yetinmemiş, bu alandaki ulusal birikimimizi de özenle ele almıştır.

Yaratıcılık ve hayal gücü insanın en önemli özelliğidir. Bunlar olmadan bir ülkenin kalkınmasından ve uygarlık düzeyini yükseltmesinden söz edilebilir mi? Kültür ve sanata her anlamda yatırım yapmak kuşkusuz öncelikli bir kamu görevidir. Üniversiteler de hem eğitim, araştırma ve toplum hizmeti görevleri içinde kültür ve sanata önemli bir yer vermeliler, hem de öğrencilerinin bu alandaki gelişimine katkıda bulunacak olanaklar sağlamalı ve etkinlikler düzenlemelidirler.

Ülkemiz pek çok kültürün birbiriyle karşılaştığı, kaynaştığı bir coğrafyada bulunuyor; bu kültür ve sanat zengini toprakların üzerinde yaşamak, bize onları bilme ve koruma sorumluluğunu yüklüyor.

Değişik konularda sohbet ettik. Bizi aydınlattınız. Bilgilendirilmesi aydınlanmaları gerekenlere de hatırlatmalarda buldunuz . Çok teşekkür ederiz.

Ben teşekkür ederim...

Nurzen Amuran

Odatv.com

Nurzen Amuran

Diğer Yazıları

Türkiye bunu ödemek zorunda kalacak

05.12.2021

Merkez Bankası bu talimata uymasaydı...

28.11.2021

Egemen Bağış'ın Büyükelçi tayin edildiği kurum, nasıl adil olmaktan söz edebilir

21.11.2021

Kumpas davaları olmasaydı FETÖ 15 Temmuz'a cesaret edebilir miydi

14.11.2021

Erdoğan'ı destekleyerek koltuklarını koruma derdine düştüler

07.11.2021

Artık "vakıf" dendiğinde akıllara kara para geliyor

31.10.2021

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Mentesh

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşak

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

